

[Arentoft.]

betrages som en varm kartoffel, idet det drejer sig om noget så vanskeligt som definitioner omkring søterritoriet, hvor der endnu er en lang række uafklarede sager.

Fremskridtspartiet vil gå imod lovforslaget i den foreliggende form på grund af den foreslåede udformning af lovens § 1, stk. 5, 2. punktum, der lyder:

„Miljøministeren kan dog til opfyldelse af internationale aftaler om beskyttelse af havmiljøet fastsætte andre bestemmelser om „nærmeste kyst“, herunder bestemmelser for nærmere angivne havområder.“

Fremskridtspartiet mener, at miljøministeren i hvert enkelt tilfælde må fremsætte lovforslag. Spørgsmålet er kort og godt: er det den til enhver tid siddende miljøminister eller folketinget, der skal afgøre sådanne spørgsmål? Der ligger naturligvis ikke heri noget personligt angreb på den nuværende miljøminister, men vor holdning til sådanne ministerbemyndigelser er i høj grad principiel.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan give tilslutning til lovforslaget.

Lembourn (KF):

Det konservative folkeparti kan give tilslutning til lovforslaget. Det eneste, man kan sukke lidt over, er det egentlig utrolige, at det skal vare så længe med at få gennemført en sådan konvention, det er jo fantastisk. Det oliesvineri, som alle er enige om vi skal have bremset, kan ikke engang 35 lande mande sig op til at få gennemført. Men jeg vil gerne sige ligesom hr. Camre: vi er nok et lille land, men hvis dette lovforslag kan give ministeren en moralsk pressionsmulighed over for andre lande, om ikke andet så andre lande, der ikke er meget større end os — og det er jo bare med at få samlet de 35 sammen — så skal der da også fra mig lyde en opfordring til det. I øvrigt kan vi love en meget hurtig og velvillig behandling.

Morten Lange (SF):

Lovforslaget er næsten for lille til, at vi snakker om det; det ville være godt, om den slags kunne klares ved bemyndigelse til ministeren. Dermed er jeg altså uenig med

fremskridtspartiet; det er det så nemt at blive.

Så har jeg noteret, at flere eller i hvert fald mindst to ordførere har sukket over efterladenhed, hvad angår ratifikation af konventioner. Nu havde vi her for nogle måneder siden spørgsmålet om ratifikation af Østersøkonventionen, som bl. a. også havde med den slags havforurening at gøre. Jeg vil spørge ministeren, om det kan være rigtigt, hvad jeg har hørt, at på trods af at denne sag er behandlet færdig i folketinget, har Danmark endnu smølet med at ekspedere sagen. Lige dette være sagt, inden vi går til i almindelig beundring for vores egen hellighed.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti har ingen særlige kommentarer til lovforslaget, der jo går ud på at beskytte havmiljøet. Vi kan tilsige vores fulde støtte.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne kan også tilslutte sig forslaget, og vi vil også støtte alle tanker såvel om, at det gennemføres nogenlunde hurtigt, som hr. Camres og andres ønske om, at der måtte ske mere effektive foranstaltninger mod olieforureningen, og at man også måtte forsøge at tale til andre landes samvittighed, hvis det kan gøre det.

Nana Mikkelsen (VS):

Jeg kan også tilslutte mig hr. Camres udtalelser vedrørende forslaget og sige, at venstresocialisterne støtter det, men beklager, at loven kun tilgodeser et så stærkt begrænset område.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg takker ordførerne for den positive holdning til dette lille lovforslag. Jeg vil til de ønsker og krav, der har været om, at vi prøver at presse mest muligt på, for at tilstrækkeligt mange lande får tilsluttet sig denne konvention, så vi kan få nytte af den, godt love, at jeg skal give de repræsentanter, vi fra miljøstyrelsen sender til det næste møde i IMCO, denne besked med og også en hilsen fra det samlede danske folketing om, at man gerne ser, der sker mere på dette område snarest muligt.